

4. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนด้านแร่ (Mineral Investment : Terms and Conditions)

4.1 นโยบายด้านแร่

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ คือ การจัดตั้ง Foreign Investment Management Committee (FIMC) ซึ่งเป็นผลมาจากการประกาศใช้กฎหมายส่งเสริมการลงทุนของต่างชาติ (มีนาคม 1994) และการประกาศใช้กฎหมายแร่ (31 พฤษภาคม 1997)

ถึงแม้ว่า การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมเหมืองแร่มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจของประชาชนลาวในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แต่ยังคงมีการขาดแคลนข้อมูลทางธรณีวิทยาและขอบเขตแหล่งแร่ของประเทศ ซึ่งจากข้อมูลที่มีอยู่บ่งชี้ให้เห็นว่าแหล่งแร่ของประเทศมีศักยภาพสูง ประเทศเป็นที่รู้จักว่ามีแหล่งทรัพยากรแร่มากมาย ซึ่งรวมถึงแร่มีค่า และโลหะพื้นฐาน แร่เหล็ก ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี เป็นต้น

การลงทุนของต่างชาติในส่วนของเหมืองแร่ยังอยู่ในขั้นเริ่มต้น และการวิเคราะห์การลงทุนของบริษัทต่างประเทศในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของลาวให้ถูกต้องนับว่าเป็นงานที่ยากอย่างยิ่ง ในส่วนของภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ซึ่งปัจจุบันได้รับพิจารณาให้เป็นกลไกที่จะกอบกู้ระบบเศรษฐกิจของประเทศ มีศักยภาพในการกระตุ้นการลงทุน และสนับสนุนประเทศลาวให้เป็นดินแดนแห่งโอกาสในการลงทุน การผลิตและใช้ประโยชน์แร่ที่มีศักยภาพของประเทศจะขึ้นอยู่กับ โครงการการลงทุนเฉพาะอย่าง ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐ และการลงทุนจากภาคเอกชนสำหรับการสำรวจแร่และการพัฒนา

บทบาทของรัฐบาลในภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่ คือ การปรับปรุงกฎหมายและกรอบนโยบายการลงทุน ให้เป็นตัวดึงดูดความสนใจในการลงทุนทำเหมืองจากต่างประเทศ ยุทธศาสตร์ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ มีดังนี้

- 1) สนับสนุนส่งเสริมการใช้ทรัพยากรแร่ของประเทศที่ยั่งยืนและเหมาะสม
- 2) สนับสนุนส่งเสริมการสำรวจแร่ของประเทศ โดยใช้เทคนิคที่ทันสมัย
- 3) ในระยะสั้น สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาการทำเหมืองขนาดเล็ก และการทำเหมืองรายย่อย
- 4) ในระยะกลาง สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาการทำเหมืองขนาดใหญ่

เพื่อสนองตอบแนวยุทธศาสตร์นี้ให้มีผลในทางปฏิบัติ รัฐบาลได้กำหนดมาตรการต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 1) การออกกฎหมายเกี่ยวกับเหมืองแร่ การปกป้องสิ่งแวดล้อมและกฎหมายการลงทุนเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีต่อการลงทุน สำหรับทั้งการสำรวจแร่ การทำเหมืองแร่ การแต่งแร่และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยเดิมที่ผิดกฎหมายเปลี่ยนแปลงไปสู่การประกอบการที่ถูกต้องตามกฎหมาย
- 3) จัดให้มีการแนะนำและบริการสนับสนุน นักลงทุนในการสำรวจและพัฒนาแหล่งแร่
- 4) ดำเนินการสำรวจทางธรณีวิทยา เพื่อช่วยในการกำหนดพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง พื้นที่เหล่านี้จะเป็นเป้าหมายในการสำรวจของบริษัทเอกชนต่าง ๆ

5) การพัฒนาองค์กรต่าง ๆ ของรัฐบาลและการบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสนับสนุนการทำเหมืองและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการโครงการทำเหมืองใหม่

เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย รัฐบาลวางแผนเพื่อเริ่มดำเนินงานสนับสนุนโครงการลงทุนด้านทรัพยากรแร่ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เป้าหมายเบื้องต้นของโครงการสนับสนุนการลงทุน คือ บริษัทเหมืองแร่ต่างชาติที่มีชื่อเสียงด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี โครงการจะชูประเด็นบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุน ศักยภาพแหล่งแร่ และศักยภาพในการพัฒนาในประเทศ เพื่อเป็นการสนับสนุนการลงทุน รัฐบาลจะทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลทางธรณีวิทยาเพิ่มเติม เพิ่มจำนวนห้องทดลอง และขยายและเพิ่มศักยภาพการให้บริการของกรมธรณีวิทยาและเหมืองแร่ เพื่อจัดเตรียมข้อมูลปัจจุบันให้เป็นพื้นฐานการสำรวจ และการตัดสินใจลงทุนให้กับนักลงทุน

4.2 สำคัญของกฎหมายแร่และกฎระเบียบต่าง ๆ

4.2.1 บททั่วไป

กฎหมายแร่ครอบคลุมการบริหารจัดการแหล่งแร่ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่ ตั้งแต่การสำรวจทางธรณีวิทยาเบื้องต้น การเจาะสำรวจ การพัฒนา การผลิต และการแต่งแร่ในประเทศลาว ซึ่งยกเว้นน้ำมันกับก๊าซธรรมชาติ ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับอื่น

4.2.2 การสำรวจทางธรณีวิทยาทั่วไป และการบริหารจัดการทรัพยากรแร่

1) กระทรวงอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (Ministry of Industry-Handicraft) มีหน้าที่ในการสำรวจและจัดทำข้อมูลการสำรวจทางธรณีวิทยาทั่วไปของประเทศ

2) เพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ รัฐบาลจึงได้แบ่งชนิดแร่ออกเป็น 4 ประเภท คือ

2.1) แร่โลหะ ครอบคลุมถึง ทองคำ เงิน ทองแดง สังกะสี เหล็ก ตะกั่ว ดีบุกและอื่น ๆ

2.2) แร่อโลหะ ครอบคลุมถึง เพชร, ทับทิม, มรกต, หินปูน, กรวด, ททราย, ยิปซัม แร่อุตสาหกรรมและวัสดุก่อสร้าง

2.3) แร่เชื้อเพลิง ครอบคลุมถึง ถ่านหิน, แก๊สธรรมชาติ และปิโตรเลียม

2.4) แหล่งความร้อนใต้พิภพ ครอบคลุมถึง Geothermal water

3) รัฐบาลมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมและหัตถกรรม บริหารจัดการและพัฒนาทรัพยากรแร่ของชาติ (โดยมีการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง)

4.2.3 การแบ่งพื้นที่แหล่งทรัพยากรแร่

พื้นที่แหล่งทรัพยากรแร่แบ่งออกเป็น 4 พื้นที่ คือ

1) **Mineral Business licensed areas** คือ พื้นที่ที่ทางรัฐบาลกำหนดให้เป็นพื้นที่ที่มีการทำเหมืองได้

2) **Reserved areas** คือ พื้นที่แหล่งแร่สำรองไว้สำหรับการทำเหมืองแร่ชนิดแร่ที่ต้องการสำรอง

3) **Restricted areas** คือ บริเวณพื้นที่ที่ห้ามทำเหมือง เช่น พื้นที่ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรม พื้นที่ป่าสงวน พื้นที่สำคัญสำหรับการป้องกันประเทศ

4) **Toxic areas** คือ พื้นที่แหล่งแร่ที่มีสารพิษปรากฏอยู่หรือพื้นที่มีแร่ที่มีพิษปรากฏอยู่ กระทรวงอุตสาหกรรมและหัตถกรรม จะต้องแจ้งและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดต่อสุขภาพและความปลอดภัยของประชาชน

4.2.4 รูปแบบของการลงทุนด้านเหมืองแร่

การทำเหมืองสามารถดำเนินการในรูปแบบ ดังนี้

- 1) การทำเหมืองโดยใช้เครื่องจักร
- 2) การทำเหมืองแร่รายย่อยเป็นอาชีพหลัก
- 3) การทำเหมืองแร่รายย่อยเป็นอาชีพเสริม

รูปแบบของกิจกรรมการทำเหมืองโดยใช้เครื่องจักร แบ่งออกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

- 1) การทำเหมืองขนาดใหญ่
- 2) การทำเหมืองขนาดกลาง
- 3) การทำเหมืองขนาดเล็ก

ขนาดของกิจกรรมการทำเหมืองแร่จะถูกกำหนดโดยรัฐบาล ซึ่งพื้นฐานการพิจารณาขึ้นอยู่กับเงินลงทุน ชนิดของแร่ พื้นที่และปริมาณสำรองแร่

การลงทุนทำเหมืองในประเทศสามารถดำเนินการได้ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งดังนี้

- 1) การลงทุนโดยรัฐ
- 2) การร่วมลงทุนระหว่างรัฐกับเอกชนภายในประเทศ และ/หรือต่างชาติ
- 3) การลงทุนจากนักลงทุนภายในประเทศ

4.2.5 ใบอนุญาตในการทำเหมืองแร่และวิธีการขออนุญาต

บุคคลหรือนิติบุคคลที่ต้องการทำเหมืองแร่ จะต้องยื่นขอใบอนุญาตสำรวจแร่ขั้นต้น (Prospecting License) เมื่อข้อมูลผลการสำรวจแร่เพียงพอต่อการสำรวจเพิ่มเติมต่อไป บุคคลหรือนิติบุคคลจะต้องยื่นขอใบอนุญาตเจาะสำรวจแร่ (Exploration License)

ภายหลังจากการเจาะสำรวจแร่ ถ้าบุคคลหรือนิติบุคคลต้องการใบอนุญาตในการทำเหมืองแร่ ก็จะต้องยื่นขออนุญาตทำเหมืองแร่จากรัฐบาลพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ ประกอบด้วย รายงานศึกษาความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์ การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมือง ในด้านต่างๆ

เมื่อได้รับการอนุมัติใบอนุญาตการทำเหมือง รัฐบาลจะร่วมลงทุนในการทำเหมืองด้วย

บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับอนุมัติใบอนุญาตทำเหมืองแล้ว ต้องจัดตั้งและจดทะเบียนบริษัทตามกฎหมายของลาว

ระยะเวลาของใบอนุญาตสำรวจแร่ขั้นต้นไม่เกิน 2 ปี แต่อาจจะขยายได้ 2 ครั้ง แต่แต่ละครั้งไม่เกิน 1 ปี โดยได้รับการอนุมัติจากรัฐบาล

ระยะเวลาของใบอนุญาตสำรวจแร่ไม่เกิน 3 ปี แต่สามารถขยายได้ 2 ครั้ง แต่แต่ละครั้งไม่เกิน 2 ปี โดยการได้รับการอนุมัติจากรัฐบาล

รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการทำเหมืองแร่ที่ใช้ในการยื่นขอใบอนุญาตทำเหมืองแร่ จะต้องมียุทธศาสตร์ตั้งต่อไปนี้

1) แผน วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำเหมืองแร่ ปริมาณและคุณภาพของแหล่งแร่ที่จะทำเหมือง

2) การประเมินด้านเศรษฐกิจ และการประเมินผลกระทบต่อสังคมจากการทำเหมืองแร่ ครอบคลุมระยะเวลาสำหรับการศึกษาความเป็นไปได้ไม่เกิน 1 ปี สามารถขยายเวลาได้มากกว่า 1 ปี ได้ โดยการอนุมัติจากรัฐบาล

พร้อมกับการศึกษาความเป็นไปได้ในการทำเหมือง นักลงทุนจะต้องส่งรายงานการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1) การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของโครงการและการเสนอทางเลือกและการหลีกเลี่ยงหรือลดผลกระทบที่เกิดต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศและชุมชน

2) การประเมินความสูญเสียที่จะเกิดขึ้น และแผนการฟื้นฟู รวมถึงวิธีการต่าง ๆ ที่เสนอเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดกับบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากโครงการทำเหมืองแร่ รวมถึงแผนการต่าง ๆ ที่จัดเตรียมไว้สำหรับการย้ายถิ่นฐานและการดำรงชีวิต

ในการขอใบอนุญาตทำเหมืองแร่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ดังนี้

- 1) แสดงความพร้อมทางการเงิน และด้านเทคนิคที่ใช้ในโครงการทำเหมืองแร่
- 2) แสดงประวัติและหลักฐานการทำเหมืองแร่ในลักษณะคล้ายคลึงกัน
- 3) แสดงให้เห็นว่าโครงการการทำเหมืองแร่ นี้ สามารถดำเนินการได้ด้วยวิธีที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ และร่วมป้องกันปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือผลกระทบทางนิเวศวิทยา

ระยะเวลาของใบอนุญาตทำเหมืองแร่ไม่เกิน 30 ปี นับจากวันที่ได้รับการอนุมัติ แต่สามารถขยายเวลาออกไปได้ 2 ครั้ง โดยแต่ละครั้งไม่เกิน 10 ปี แต่ต้องได้รับการอนุมัติรัฐบาล ซึ่งจะพิจารณาเป็นกรณีไปและจะขึ้นอยู่กับขนาดของเหมืองแร่

4.2.6 การทำเหมืองแร่รายย่อย

หมายถึง การทำเหมืองขนาดเล็ก ทำการขุดชนโดยใช้แรงงานคนไม่ใช้เครื่องจักร อนุญาตให้เฉพาะคนลาวที่ใช้ทุนตนเองในการทำเหมืองแร่เท่านั้น

ผู้ประกอบการเหมืองแร่รายย่อยเป็นอาชีพหลัก สามารถขอใบอนุญาตได้จากหน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมและหัตถกรรมที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานในระดับจังหวัด เทศบาล หรือ เขตพื้นที่พิเศษ

หากผู้ประกอบการเหมืองแร่รายย่อย มีการว่าจ้างคนงาน หรือใช้เครื่องมืออุปกรณ์อื่นนอกจากที่กำหนดแล้ว จะถือว่าเป็นการทำเหมืองแบบใช้เครื่องจักร

การทำเหมืองแร่รายย่อยเป็นอาชีพเสริม คือ การทำเหมืองแร่เป็นครั้งคราว หรือผู้ประกอบการรายย่อยที่การทำเหมืองแร่ไม่ใช่อาชีพหลัก

การทำเหมืองแร่รายย่อยเป็นอาชีพเสริม สามารถจะขอใบอนุญาตจากหน่วยงานท้องถิ่นของกระทรวงอุตสาหกรรมและหัตถกรรม

การแต่งแร่จะต้องได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.2.7 สิทธิและหน้าที่ของผู้ถือใบอนุญาตทำเหมืองแร่

ผู้ถือใบอนุญาตมีสิทธิดังนี้

- 1) ได้รับการปกป้องโดยกฎหมาย
- 2) เอกสิทธิ์ในการดำเนินกิจกรรมการทำเหมืองแร่ ภายใต้วิธีการที่ได้รับอนุมัติและภายในพื้นที่ที่ได้รับการอนุญาต
- 3) ได้รับสิทธิพิเศษในการทำเหมืองแร่ต่อ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การอนุมัติจากรัฐบาล
- 4) มีสิทธิครอบครองทรัพย์สินรายได้ที่ได้มาจากการทำเหมืองแร่ตามที่ระบุไว้ในสัญญา
- 5) ได้รับคำแนะนำด้านเทคนิคและเทคโนโลยี ในการทำเหมืองแร่จากรัฐบาล
- 6) สามารถขอขยายเวลาใบอนุญาตได้
- 7) ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง โรงงาน ติดตั้งเครื่องจักรอุปกรณ์เพื่อการทำเหมืองแร่ ภายใต้เงื่อนไขและข้อกำหนดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้ถือใบอนุญาตทำเหมืองมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) ทำเหมืองแร่ตามข้อเงื่อนไขและข้อกำหนด และตามระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต
- 2) รับผิดชอบต่อต้นทุนการดำเนินการโดยการจัดตั้งกองทุนตามข้อกำหนดของธนาคารของรัฐในประเทศลาว

ดำเนินการทำเหมืองแร่ตามที่ได้เสนอไว้ในการศึกษาความเป็นไปได้ในการทำเหมืองและแผนการทำเหมืองแร่

3) ต้องรักษาและฟื้นฟูสภาพของพื้นที่ทั้งระหว่างการทำเหมืองและภายหลังการหยุดการทำเหมืองแร่ และต้องรับประกันว่าโครงการไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงของประเทศหรือสาธารณะ

4) ต้องชดเชยความเสียหายหรืออันตรายที่เกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินของท้องถิ่นหรือสาธารณะ ต้องทำการเก็บข้อมูลการทำเหมืองแร่และค่าใช้จ่ายในแต่ละขั้นตอนและจัดทำและส่งรายงานเป็นระยะๆ

5) จัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะพนักงานชาวลาว และให้หลักประกันด้านสวัสดิการสุขภาพ และความปลอดภัยของพนักงานชาวลาว

6) ต้องมีการจัดทำบัญชีตามที่ได้บัญญัติไว้ในกฎระเบียบ

7) ต้องดำเนินการอย่างถูกต้องทั้งทางภาษี และข้อกำหนดเกี่ยวกับการเงินต่างๆ

8) ต้องตัดถนนสำหรับการทำเหมืองแร่เท่าที่จำเป็น และต้องอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้ด้วย

9) ต้องปฏิบัติตามกฎหมายต่างๆของประเทศลาวอย่างเคร่งครัด

ผู้ถือใบอนุญาตทำเหมืองแร่รายย่อยทั้งที่เป็นอาชีพหลักและเป็นอาชีพเสริม มีหน้าที่ที่จะต้องจ่ายภาษีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ต้องปกป้องสิ่งแวดล้อม และปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศลาวอย่างเคร่งครัด

4.2.8 การชดเชย

ผู้ถือใบอนุญาตทำเหมืองแร่ต้องจัดตั้งและรักษากองทุนให้เพียงพอกับการพัฒนาโครงการดองนี้ การจัดหาที่อยู่ให้กับประชาชนที่ย้ายจากพื้นที่ทำเหมืองแร่และการรับประกันชีวิตความเป็นอยู่ การชดเชยสำหรับพื้นที่ที่เสียหาย สิ่งก่อสร้าง พืชผลต่าง ๆ ที่ถูกทำลาย ค่าเช่าพื้นที่ การป้องกันสิ่งแวดล้อม และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ทำเหมืองแร่ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะต้องรวมอยู่ในต้นทุนสำหรับโครงการนี้ตั้งแต่เริ่มแรก

4.2.9 บทลงโทษ

บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งละเมิดกฎหมายแร่จะถูกปรับเป็นเงินดังนี้

- 1) การฝ่าฝืนครั้งแรกปรับ 500,000 กีบ ถึง 3,000,000 กีบ
- 2) การฝ่าฝืนครั้งที่สองปรับ 3,100,000 กีบ ถึง 5,000,000 กีบ
- 3) การฝ่าฝืนครั้งที่สามปรับ 5,100,000 กีบ ถึง 10,000,000 กีบ

หากผู้ทำเหมืองแร่รายย่อยฝ่าฝืนข้อกำหนด จะถูกปรับ 10,000 กีบ ถึง 20,000 กีบ

ผู้ที่ถูกลงโทษ อาจจะถูกลงโทษเพิ่ม เช่น ถูกยกเลิกใบอนุญาตในการทำเหมืองแร่ หรือ ถูกยึดทรัพย์สิน

4.3 ภาษีและค่าธรรมเนียมเหมืองแร่ (Mining Taxes and Fees)

บริษัทต่าง ๆ ที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับแร่ภายใต้ Mineral Exploration and Production Agreement (MEPA) จะต้องอยู่ภายใต้ระบบการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมดังนี้

4.3.1 ค่าเช่าที่ดิน (Rental Fee)

- 1) การสำรวจทั่วไปสำหรับแร่ต่าง ๆ อยู่ในอัตรา 0.5-1 เหรียญสหรัฐ/เฮกตาร์/ปี
- 2) ขั้นตอนเตรียมการทำเหมืองแร่ (การศึกษาความเป็นไปได้ และการก่อสร้าง) และการทำเหมืองแร่สำหรับแร่ต่าง ๆ อยู่ในอัตรา 3-12 เหรียญสหรัฐ/เฮกตาร์/ปี

4.3.2 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต (License Fees)

- 1) ใบอนุญาตสำรวจแร่ (ขออนุญาต และ ต่ออายุ) 15 เหรียญสหรัฐ
- 2) ใบอนุญาตเจาะสำรวจแร่ (ขออนุญาต และ ต่ออายุ) 20 เหรียญสหรัฐ
- 3) ใบอนุญาตทำเหมืองแร่
  - 3.1) ขนาดใหญ่ (ขออนุญาต และ ต่ออายุ) 100 เหรียญสหรัฐ
  - 3.2) ขนาดกลาง (ขออนุญาต และ ต่ออายุ) 80 เหรียญสหรัฐ
  - 3.3) ขนาดเล็ก (ขออนุญาต และ ต่ออายุ) 50 เหรียญสหรัฐ
  - 3.4) ขนาดย่อย (ขออนุญาต และ ต่ออายุ) 5 เหรียญสหรัฐ

4.3.3 ค่าภาคหลวงแร่ (Royalty)

ค่าภาคหลวงแร่จะถูกคำนวณและจัดเก็บโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของมูลค่ารวมของการขายแร่ อัตราของค่าภาคหลวงแร่อยู่ในช่วงระหว่าง 2-5 % ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 อัตราค่าภาคหลวงแร่

Kinds of Minerals	Royalty Rate (%)
Iron	2
Copper	3
Lead	3
Zinc	3
Tin	2
Gold	5
Silver	4
Platinum	5
Sapphire	5
Ruby	5
Emerald	5
Potash	2
Gypsum	2

ที่มา : Department of Geology and Mines

สำหรับการลงทุนจากต่างประเทศเกี่ยวกับการสำรวจแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและด้านพลังงาน ภาษี และค่าภาคหลวงแร่เฉพาะ จะถูกกำหนดใน MEPA

4.4 หน่วยงานภาครัฐด้านแร่

ประกอบด้วยกระทรวงอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (Ministry of Industry and Handicraft, MIH) ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกระทรวง และกรมธรณีวิทยาและเหมืองแร่ (The Department of Geology and Mines, DGM) ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกรม จัดตั้งขึ้นในปี 1975 โดยมีอำนาจหน้าที่หลักในการสำรวจและทำเหมืองแร่ของประเทศ ดังนี้

4.4.1 กระทรวงอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (The Ministry of Industry and Handicraft, MIH) มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- สนับสนุนรัฐบาลในการวางแผนยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาแร่ และการกำหนดกฎเกณฑ์และข้อบังคับต่างๆ เพื่อบริหารและจัดการ การทำเหมือง
- ดำเนินการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และ ทางเทคนิคเกี่ยวกับธรณีวิทยาและการทำเหมือง รวบรวมทางสถิติของประเทศ และการจัดตั้ง Information Center สำหรับธรณีวิทยาและการทำเหมือง
- ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานส่วนท้องถิ่น
- วิจัย และนำเสนอเทคนิคเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่
- ออกใบอนุญาตในการสำรวจขั้นต้น การเจาะสำรวจแร่ การทำเหมืองและการแต่งแร่
- การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะในด้านธรณีวิทยาและการทำเหมืองแร่ให้กับพนักงานและคณงานที่เป็นคนลาว
- อนุญาตการส่งออกและนำเข้าแร่ชนิดต่างๆ โดยสอดคล้องกับกฎและข้อกำหนดของกระทรวงต่างๆที่เกี่ยวข้อง
- ตรวจสอบเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวกับธรณีวิทยาและเหมืองแร่
- ประสานงานกับหน่วยงานและนิติบุคคลต่างๆจากต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับธรณีวิทยาและการทำเหมืองแร่

4.4.2 กรมธรณีวิทยาและเหมืองแร่ (Department of Geology and Mines, DGM) มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- จัดทำกฎหมายแร่ กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆสำหรับการสำรวจแร่และการทำเหมือง
- ให้ความเห็นต่อ MIH เกี่ยวกับข้อเสนอในการทำเหมืองแร่ การร่างข้อตกลง การจัดตั้งบริษัท การขยายและต่ออายุใบอนุญาตในการทำเหมืองแร่
- การติดตามตรวจสอบการสำรวจและการทำเหมืองแร่
- จัดทำฐานข้อมูลธรณีวิทยา และ ฐานข้อมูล GIS ด้านแร่ (mineralogical GIS-based databank)
- ดำเนินการสำรวจธรณีวิทยา และการตรวจสอบและสำรวจแหล่งแร่
- ให้บริการทางธรณีวิทยา และบริการต่างๆเกี่ยวกับแร่

4.4.3 ที่อยู่

Department of Geology and Mines

Ministry of Industry and Handicraft

Khounboulom Rd.

Vientiane, Lao PDR

Telephone: 856-21-212080

Fax: 856 21-222539

Email: dgm@pan.laos.net.la

Website : www.dgm.gov.la